

Bastulappen och tunnetappen och lera

Det här berättar de gamla i Ställberget, då jag var barn. Det var ett kvinnfolk där i byn som fick barn, sa de, men det var ingen som visste av det. Och hon fick det ena efter det andra, och det var ingen som hade reda på. Och hon dräpte barnungarna, för hon var ogifter, och den ena ungen dräpte hon i en bastu och den andra i en öltunna, och den tredje gjorde hon ände på i en lergrop.

Sen stod hon brud med en, som inget hade att göra med de andra barna och som inte visste hurdan hon hade varit, och med den karln skulle hon också få ett barn. Sen på kvällen då bröllopet stod i en gård fär, så kom de fram alla de tre barnungar som hon hade gjort ände på, och de tog i ring på golvet och sjöng: "Bastulappen och tunnetappen och lera, om ej vår'n mor ha blett gift i år, så ha vi nog blett flera."

Och då var det känt, att hon fött barn i lönn och gjort ände på dem, så hon kom på spinnhuset, för hon vart så förskräckt så hon bekände sina brott. Och det ska vara sanning, för de som tala om det hade väl reda på det där.

Spinnhuset = kvinnofängelse

Svenska folksägner s. 191-192

49 views